

En profetisk drøm med et nådens tilbud fra Herren til pastorer i Oslo

*Lillestrøm, 1.juni 1999
Av Jan-Aage Torp*

Jeg glemmer det aldri!

Det var mandag 8.februar 1999 kl 12, og stedet var Salemkirken i Oslo, en menighet som jeg betjente som medpastor på 1980-tallet. Nå het pastoren Aril Svartdahl.

Det skulle være en ekstraordinær samling av pastorer i Oslo, sammenkalt av Aril Svartdahl.

Taler var den amerikansk-britiske profeten, Sharon Stone.

Jeg var blitt invitert som tolk for Sharon Stone, som jeg kun hadde samtalt med to dager tidligere da jeg tolket for henne i et åpent møte i Salemkirken.

Jeg ankom Salemkirken fem minutter før møtets begynnelse. Jeg gledet meg ikke til å være der, etter som jeg her ville møte medlemmene av Pastorgruppen i Oslo for første gang etter at de åtte-ni uker før hadde ekskludert meg fra sin gruppe. Nå var jeg blitt invitert til å tolke av Aril Svartdahl, muligens i et knøttlite forsøk på å bygge bro til meg.

Da gikk jeg inn i Salemkirkens kantine der møtet skulle holdes. Aril Svartdahl og Sharon Stone satt alene ved et bord og samtalte. Jeg listet meg bort til dem.

De samtalte fortrolig...

Plutselig utbrøt Aril høyt (på engelsk): "Du må spørre Jan-Aage. Han er eksperten!"

Sharon så smilende på meg.

Jeg spurte: "Hva dreier dette seg om?"

Sharon forklarte idet Aril forlot oss: "Jeg hadde en alvorlig drøm inatt. Jeg drømte at det var et angrep på pastorene i Oslo som gjaldt åndelige hustruer, og at hvis pastorene ikke omvender seg, vil Herren tillate at nyheten vil bli slått opp på avis-forsidene. Jeg så bokstavelig talt at avisenes forsider var fulle av dette!"

Jeg lo nervøst: "Hehe..."

Sharon fortsatte alvorlig: "Dette høres alvorlig ut. Vet du hva det dreier seg om?"

Jeg svarte: "Jeg vet altfor mye!"

Sharon: "Syns du ikke jeg skal dele det her?"

Jeg svarte igjen: "Jo, for all del!"

—

Noen minutter etterpå hadde Aril Svartdahl introdusert profeten Sharon Stone, og jeg sto ved hennes side og tolket.

Sharon fortalte om nattens drøm.

Jeg tolket.

Ingen respons. Pastorene satt urørlige og uttrykksløse...